

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2. I. 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6 uri popoldne.

Štev. 170.

V Ljubljani, v četrtek 28. julija 1892.

Letnik XX.

Javni napisi v Ljubljani.

V predzadnji številki smo poročali, da je c. kr. deželno predsedništvo z dne 24. t. m. prepovedalo izvršitev sklepa, ki ga je storil občinski zastop ljubljanski v seji dne 24. junija t. l., da je namreč v mestu ljubljanskem javne napise ulic, cest in trgov napraviti samo v slovenskem jeziku. V razpisu se naglašja v prvi vrsti, da se s tem nemškimi prebivalcem Ljubljane kršijo narodne pravice, katere so jim po členu 19. državnega temeljnega zakona zagotovljene v šoli, uradu in javnem življenju.

Občinski zastop ljubljanski je v zadnji seji dne 26. t. m. na predlog odbornika dr. viteza Bleiweisa sklenil, da se ta dopis c. kr. deželnega predsedništva izroči pravnemu odseku v pretres in v štirinajstih dneh vloži priziv na ministerstvo za notranje stvari.

Mi bi se iz umevnih razlogov ne pečali obširneje s tem, da nam ni dala povoda dunajska „N. Fr. Presse“.

Ta je v včerajšnji številki v dolgem uvodnem članku našela dolgo vrsto groznih krivic, ki se bajé godé Nemcem na Kranjskem, odkar je gospod baron Winkler na čelu deželne vlade. „V tem času so bili Nemci potisnjeni v deželni zbor v nezadovoljstvo, ki nima nobenega vpliva, iz mestnega zastopa ljubljanskega so popolnem pregnani. V teh dvanajstih letih je nekaj cvetoče nemško šolstvo na Kranjskem skoraj popolnem poslovenjeno. ... Državni temeljni zakon o narodni enakopravnosti se v tem dolgem času ni nikdar poklešal na pomoč proti temu razvoju (narodnega duba), temveč ga je moral vedno le podpirati; kajti politično oblastvo je razsojevalo, kaj je v posameznem slučaju enakopravnost, in da se ni dala po zakonu definicija tega poglobitnega pojma, brez katere je državni temeljni zakon le okvir brez vse-

bine, zato je na Dunaju skrbela autonomistična večina, v kateri senci je prospevala slovenska agitacija. Če je bil baron Winkler provzročitelj te narodnostne politike na Kranjskem, tega ne vemo, da pa jo je močno, neutrudno in radovoljno podpiral, o tem pričajo dokazi, katerih Nemci nikdar ne bodo pozabili.

Nemogoče je, da bi se popolnem predrugačile narodne in politične razmere na Kranjskem, katere so se ustvarile v zadnjih dvanajstih letih, in da bi se povrnilo razmere pred Taaffejevo dobo, katere gotovo neso bile na škodo države, tudi ko bi vlada resno hotela. Kar je dozorelo v letih pravne politike na Kranjskem, to bodo po vrednosti ocenili še le prihodnji zgodovinarji; ko bode delovanje grofa Taaffeja spadalo že v davno preteklost in bode že marsikaj pozabljeno, kar razburja sedanjost, še se bodo spominjali, da se je pod njegovo vlado v uradu, šoli in političnih zastopih bistveno nemška kronovina poslovenila, da se je slovensko vprašanje, ki je bilo poprej le v domišljiji posameznih čudakov, pod to vlado še le ustvarilo...

Pozabljeno je, kar je pokojni pravosodni minister Glaser nekaj v sijajnem govoru tako prepričevalno med ploskom državnega zbora in vsega omlkanega sveta razložil tedaj še redkim slovenskim apostolom: da jeden jezik in jedna narodnost v državi ne moreta zahtevati več veljave in pomena, kakor ga imata po sebi, in da je najneumnejša zahteva, od države terjati, da narečju, ki nima ne slovstva, ne potrebne terminologije za javno rabo, vse to preskrbi, kar mu pripomore do enakopravnosti, dasi nima sposobnosti za enakopravnost. Ta zahteva se je stavila in se bode ponavljala, vlada pa jo priznava kot opravičeno. Izobraženost slovenskega jezika je v Avstriji postala državna naloga, tega jezika neso vpeljali v urad in šolo, ker

je bil potreben, temveč da je bil vpeljan v šolo in urad, in celi rodovi bodo še imeli posla, da preskrbijo učitelje, knjige, šole in sredstva, da vzgojijo sodnikov, uradnikov, duhovnikov in zdravnikov, katere zahteva kot svojo pravico v peči izvaleno slovenstvo. To tako ustvarjeno, v svojem pomenu še ne pregledno vprašanje bode jedenkrat najtežji inventar iz zapsčine Taaffejeve dobe.

Človek bi ne verjel, da more pisati tako frivolno, zlobno in zvito svetovni list, ki se ob vsaki priliki ponaša pred svetom s svojimi liberalnimi načeli, ko ne bi stalo črno na belem. Do cela drzno pa je, klicati vlado na pomoč proti slovenskemu nasilstvu. Dunajski list je popolnem zavrgel liberalna načela, zatajil vsa čustva pravičnosti in kakor volk dolže jagne, da mu kali vodo. Torej Slovence je iztaknil na Kranjskem še le baron Winkler? On je ustvaril slovenski jezik ter v peči zvalil slovenstvo?

Sami ne vemo, ali tiči v tem skrajna nevednost ali najgrše licemerstvo. Slovenska ideja je že pred sedanjim gospodom deželnim prešinjala vse vrste prebivalstva, doba taborov je pred grofom Taaffejem in baronom Winklerjem vžigala slovenska srca za narodne pravice.

Sedanja vladna doba Slovincem ni storila več h uslug, kakor da jim je pokazala pravičnejše lice ter pričela še le izvajati člen ravnopravnosti, ki ga je skovala ravno tedanja liberalna nemška večina.

Kako smešno je torej, kar piše „Neue Freie Presse“: „Während dieser Periode sind die Deutschen in der Landesvertretung auf eine winzige, jedes Einflusses beraubte Minorität reducirt. In diesen zwölf Jahren wurde das einst blühende deutsche Schulwesen in Krain nahezu vollständig slovenisiert...“

Smešno je, kar nadalje piše dunajska židinja, očitač deželnemu predsedniku Winklerju, „dass

LISTEK

Neron.

(Priredil Vilinski.)

(Dalje.)

Klavdij vede Licina v jahališče. Ljudij je bilo tukaj zbranih na tisoče, nepotrpežljivo so čakali igre. Kamor si pogledal, glava pri glavi, živo morje, brenčanje in šumenje, kakor v velikem čebelnjaku, velikanski človeški roj!

Klavdij res najde prikladno mesto, da je mogel Licin vse dobro videti.

Vrše se priprave, uvodni obredi, nato sledé igre, med temi tudi vozarenje, katerega se je udeleževal tudi cesar. Lepi so konji, iskri, sam ogenj, tresoči dolgo svilnato grivo, nestrpljivo kopitajoči, kakor bi hoteli občinstvo opozarjati, da tekajoče, pred vozom, z zlatom in srebrom okovanim, vdela-nim z dragim kamejem, bo danes vodil sam presvetli cesar.

Gledalci vsatanejo s sedežev in treskajoče ploskajo. Cesarjev oslobojenec dá znamenje in igra se začne.

Cesar visne na svoj voz, zgrabi vojke, in konji besne naprej. Upitje vozcev, pokanje bičev, rezganje konj, klicanje gledalcev, vseobčni ropot, vse to je napravljalo gromovito zmešnjavo.

Vsak voz je moral trikrat po dirjališču. Koliko se jih je prevrnilo, razbilo, ljudi obrnilo in pomečkalo in pobilo, plemenitih živali pohabilo in pokončalo, ali divja tolpa je vihrala naprej, čez polomljene vozove, čez stokajoče vozce, čez poginjavačje konje. — Naposled je cesar prvi, to se vé, prvi na kraju. Imperator triumphator! Kdo bi si upal prekositi cesarja!

Licinu so se predle vsakovrstne čudne misli po glavi. „Glej, pa uči se!“ govoril je sam pri sebi. — „Pozabi, da si stojik, misli, da si človek, n. pr. Rimljan. Puščaj modrovanje, pa uživaj življenje. V kot potisni Licina, ostrega, poslušajočega vzvišenega Zenona, pa odobruj razbrzdano veselje rimljansko. Ne plaši se, ne obračaj očíj od cesarja, ki se podložnikom razkazuje glediščarja, jahača, vozarja. Ne misli, kaj je dolžan delati, glej, kaj dela. Jemlji stvari, kakor so, ne, kakor bi morale biti.“ — Tako se je resni mož silil v voljo, da bi bil zadovoljen z razveseljevanjem cesarskih Rimljanov. Z novim tem prijateljem je obiskal tudi amfiteater, zverboje, mečarske igre, izpoznal je najljubše zabave Rimljanov.

V teh igrah pa se je kazala nečloveška trdosrčnost, grozovita surovost, vsa ostudnost nesramnih bogatinov, vsa podlost in zaničljivost rimske družali, ki se je veselila prelivanje človeške krvi, kakor zveri same.

Taki igrokazi so trajali po več dni, cele tedne, mesece. Nastopalo je na stotine izurjenih mečoborcev; premnogi so izgubili življenje pod kremplji zverij ali prebodeni z jeklom tovarišev. Kader so korakali ti mečarji (gladiatores) pred cesarjem, predno so začeli igre, pozdravljali so ga: „Morituri te salutant!“ „Smrtni pripravljeni te pozdravljajo!“

Pač res, smrtniki, umirajoči, ljudje pripravljani, da se dado umoriti. Življenje, največje bogastvo človeku, tu je bilo igrača, igrača brezsrčni, podivjani in krvoločni druhali. Druhal ta nečloveška je hotela videti kri, kri je morala teči. Zato so se boreci obupano borili, na življenje in smrt, da so jim oči stopale iz globin, da jim je zrkla zasedala kri, da so se jim žile napenjale do debelosti konopeca, da so se jim kite poznale kakor biči; slišal si pokanje zlomljenih udov, sekanje mesarsko, stokanje zadetih, vzdihovanje padajočih, grgranje umirajočih, ugaševanje iskric življenja, v kadeči se krvi — to so hoteli videti Rimljani, to slišati, tega se veseliti, tako se zabavati!

Licin je videl, kako so se mečarji srdito zaganjali drugi na drugega, kako si mesarili gola telesa, kako so z železnimi drogovi vlačili mrljice iz bojnega meteža, kako so se odpirala vrata železnih in zidanih kletek in gajb, kako je kopa zverij: tigrov, levov, leopardov, medvedov, volkov in

unter seiner Regierung aus einem in Amt, Schule und politischer Vertretung wesentlich deutschem Kronlande ein slavisches gemacht." (!!) Kakšna je taka „nemška“ kronovina, kjer poleg 95 odstotkov živi 5 odstotkov Nemcev, tega se zdrava slovenska pamet ne more misliti in tudi ne razumeti, koliko naporov da je treba iz take „nemške“ dežele napraviti slovensko.

Odločno pa moramo oporekati židovskemu piscu, kar govori o naši narodnosti, o našem slovu, češ, da je slovenski jezik „idijom“ brez slova, znanostne terminologije, da torej ni sposoben, za-se zahtevati enakopravnosti v državi. — Ako smo Slovenci zaostali v razvoju svojega jezika, krivi tega nismo mi, ampak naši stoletni tlačitelji. Iz lastne moči v jedni roki pero, v drugi roki meč za brambo svojih pravic, dosegli smo Slovenci v zadnjih letih prelepih napredkov v našem slovu in razmerno smo v tem času Nemce daleč presegli. V tem oziru se nam torej ni treba sramovati pred Nemci.

Sploh pa je namen članku dunajske židinke popolno jasen. Samoslovenski napisi nemškim liberalcem niso toliko v mislih, kolikor samonemški liberalni novi deželni predsednik. Tacega človeka izsiliti od osrednje vlade kot predsednika na Kranjsko, to je namen temu nemško-liberalnemu hrupu.

Slovenci smo na vse pripravljeni. Pride naj, kar rado, gotovo je, da bomo v vsakem slučaju storili dolžnost, katero nam vleva naša domovina.

O katoliški zavesti.

Govoril dné 26. julija t. l. čast. g. Janez Ažman na pripravljalnem katoliškem shodu na Brezjah.

Dragi gorenjski rojaki in vi drugi Slovenci, ki ste danes tukaj zbrani, bodite mi pozdravljeni na tej sloveči božji poti, tu v našem slovenskem Lurdu!

Mora biti že kakih petintrideset let, ko sem bil prvič tu na Brezjah pri čudodelni podobi milostne Matere Božje; takrat, ko ta božja pot po svetu še ni bila znana. In od takrat pa do danes, kakšna prememba!

Namesto stare majhne cerkvice vzdiguje se pred našimi očmi veličastni hram božji, ki se bo — dodelan — prištevati smel največjim in najlepšim cerkvam na Slovenskem.

In če vprašam: Odkod ta prememba? Kdo je to naredil? Kako se je to sešlo? — moram na to odgovoriti:

To je storila pobožnost vernega slovenskega ljudstva! Iz milih darov in malih doneskov pobožnih romarjev, ki so skozi trideset let neprenehoma na tisoče in tisoče sém hodili iz vseh slovenskih krajev, je zrastle te cerkev, ki je in bo živa priča našemu in prihodnjim rodovom: da je Slovenec res veren in pobožen, in to, — rekel bi, — po rodu in krvi! Morebiti se motim: sli verujte mi, — jaz si Slovence drugače misliti ne morem: kot vernega in pobožnega!

hijen... napadala četo pogumnih sužnjev ter jo trgala in raztrgala na kose.

Zmagovalcu je donel divji „repete“, „še enkrat“, „od kraja“, kakor se pri nas od pevca zahteva, da ponavlja pesen. Čim grozovitiše, čim okrutniše, čim divjiše je bilo rjovenje in tulenje, vpitje in borenje, sekanje in klanje in umiranje v peskari (areni), tem divjiše je ploskala družal, ukala, kričala, razgrajala, kakor za stavo.

Kaj ne, Licin, ti ubogi stojik, o takem niti sanjal nisi. Modroslovje tvoje te je učilo, da svoje bolečine ravnodušno prenašaj, da tujih ne prouzročuj, kaj še, da bi pasel oči na bridkih tujih mukah — tega ti nisi poznal! Poznal si plemenite duševne boje, prihajajo iz domovine obrazbe in omike; boje pesnikov, pevcev, glasbenikov, umetnikov, izkazujočih se pred ljudstvom, kaj premere duh človeški. Če so bile telesne vaje, to so bile, da se urijo borilci za čast domovine; toda ni tekla kri človeška po grških peskarah, mož se ni ponižaval do zverine, v veselje gledalcev. — Ves omamljen je zapustil Licin amfiteater.

Cesarju na čast je pripravil mehak Tigelin velike gosti, ono razupito subaritsko goščenje, kakoršno so celo bogati in imenitni Rimljani le redko dajali. Gostba se je vršila na plavu, ki so ga vleкли po jezeru čolnovi z zlatom in slonovino pokriti. Dragega posodja, zlatega in srebrnega, preumetno iz-

Mi Slovenci smo majhen narod, — komaj poldrugi milijon nas je, in še ti smo po šestih desetletih raztreseni. Mi Slovenci smo dalje v primeri s drugimi narodi — reven narod; ali to srečo imamo, da smo skoro vsi katoličanje.

Mi smo torej po jeziku Slovenci, — po veri pa smo katoliški kristijani — katoličani!

In to dvoje očitno pred svetom spoznati, je glavni namen prvemu katoliškemu shodu, ki se bo ravno čez mesec dni vršil v Ljubljani. In k temu shodu vabiti vas, je namen današnjemu zborovanju. Kolikor več nas pride, toliko boljše, toliko lepše! Mnogi pa ne boste mogli, ne boste utegnili iti; tisti naj pa velja že današnji shod v poživiljenje katoliške zavesti. In k temu pripomoči, je namen mojemu govoru.

Mi smo Slovenci! — tega še tajiti ne moremo, ker nas že naš jezik razodeva! Mi smo pa tudi katoličanje, kaj nas pa kot take razodeva?

Pravega katoličana razodeva življenje po veri, to se pravi: Le tisti je pravi katoličan, ki spolnuje svoje verske dolžnosti in posluša svojo mater, sveto katoliško cerkev. Tedaj ni vsak že katoličan, ki sam pravi ali piše, da je katoličan, če pa njegovo življenje ni po tem. In žalibog, da imamo tudi pri nas na Slovenskem takih, ki so sicer zapisani v krstnih bukvah, ki pa svojih verskih dolžnostij malo ali nič ne izpolnujejo!

Tudi med nas se je vtepla nesrečna pogubna zmeta, kakor da bi vere treba ne bilo, ali pa, da se katoliško življenje in omika ne strinjata, ali pa, da je vera in pobožno življenje le za otroke in ne tudi za odrasle, da je morebiti le za ženske, ne pa tudi za moške; le za kmetko ljudstvo, ne pa tudi za meščane, gospóde in učenjake; da je katoličanstvo le za domá, ali k večjemu za cerkev, ne pa tudi za javno življenje!

V resnici so tudi že med Slovenci taki, ki se za molitev, cerkev, za post in sv. zakramente več ne zmenijo, ki tako živé, kakor bi cerkvenih zapovedij ne bilo, ali da bi jih cerkvene zapovedi več ne vezale.

Če je kolikanj bolj gosposk, že se sramuje moliti, — če si je le nekoliko opomogel, že misli, da mu v cerkev več treba ni! In kolikor višji je kdo v človeški družbi, toliko manj misli, da mu je vere treba.

Nekaterim je vera le še kakor zgornja suknja, ki se o mrazu ali dežju ogrne, pa še takrat jim je nadležna, in ne vedó, kam ž njo.

In kar je pri tem najbolj žalostno, je slab vzgled, ki se s tem daje in velikokrat tudi posnema. In tako se verska vnemarnost vedno bolj tudi med nižje ljudstvo zanaša. Naš kmet ali rokodelec namreč je od doma, kakor pravimo, še dovolj veren, pa nima večasih toliko moči in stanovitnosti, da bi premagal tisto neumno sramežljivost in strah pred ljudmi. Domá ti bo molil, — pa pride v mesto, kjer ne molijo, misli si, pa še jaz ne bom. Domá se odkrije pri angeljevem češčenju; v mestu

delanega, je bilo na kupe. Jestvine vse izbrane, znošene z vseh krajev zlata, prekrasne obleke, meškužno petje, šumnodoneča godba, grdi plesovi na bregu se tročih žen in deklet, divje rajanje v noči, s tisočnimi plamenicami kakor dan razsvetljeni. Tam, na dragocenem sedežu je sedel cesar med veselimi tovariši in razuzdanimi ženskami, od vina rudečega obraza, smejoč se, šaleč se, zdaj razuzdano razburjen, zdaj slabovoljen, molčeč, zamišljen. Da, da, sredi noroglavega razveseljevanja je moral trinog poslušati grozno glasnico v prsih — umoril si je bil mater, njen duh ga je spremljal kakor strah, preganjal kakor pošast, kamor je stopil, kjer je bil. Straže v cesarski palači so ga vidile, da je taval po noči, na pol oblečen, blede, po lopah, sobanah. Včasih je divje zakričal, kakor bi videl furije, mahačoe po njem z biči in mračno ga osvetljuje z gorečimi bakljami. Ni ga mogla prav veseliti nobena stvar, ne prijatelj, ne igra, ne hvala, ne ljudstvo, ne potovanje, nikakoršno podjetje, ne mnoge žrtve v spravo in čast rajni. — Vse to je videl Licin, in vse to se mu je zdelo, kakor v povedki, in studilo se mu je tako življenje in tako razveseljevanje.

Le polni svet s hudobami, le maši mu usta, vladar sveta, ti bog na zemlji, enega glasu vendar ne moreš umiriti, črva svoje vesti. (Dalje sledi.)

pa se ne odkrije, ker je tako bolj gosposko. Domá se še posti, pa pride med gospóde, ki se ne posti, no, pa ž njo potegne, da ga ne imenujejo hribovec!

Če pa že naš kmet z olikanci ne potegne, ga pa vendar njih ravnanje bega in žali. Misli si pač sam pri sebi: Kako je to, da ti ne spolnujejo cerkvenih zapovedij, ko bi ložje mogli in več prilike imajo; morebiti pa ni vse res, kar nas duhovniki uče, ali pa vsaj tako hudo ni, kakor pravijo!

Velikokrat pa se mora vera in katoliško vedenje po stanu ravnati, ne pa, kakor je edino pravilno, da bi se stan po veri ravnal.

Če je kdo v kaki cesarski službi in pravimo, da dobro stoji, že misli, da bo čast in dobro ime zgubil, ko bi šel k sv. maši in sv. obhajilu.

Avstrijski cesar se ne sramuje iti vsako nedeljo v cerkev, ne sramuje se pristopiti k mizi Gospodovi, njegovi služabniki pa se sramujejo!

Vprašam te: Ali bodeš mar na časti zgubil, če te ljudje pri mizi Gospodovi vidijo?

Marsikateri je poprej rajši hodil v cerkev in k sv. zakramentu, kar je pa postal srenjski odbor-nik, ali celó župan, pa misli, da to ne gre več, da se ne strinja z njegovim dostojanstvom. Marsikatera je bila domá pobožna, bogabožeča; zdaj je prišla iz Trsta ali iz Ljubljane v gosposki obleki ali v klubku ali je postala celó gospa: zdaj pa to ne gre več: to bi bilo celó prekmečko!

Dijak se je komaj nekaj latinščine in grščine naučil, pa že misli, da mu krščanskega nauka ni treba znati, in da že toliko zná, da mu duhovnikov v cerkvi ni treba poslušati.

Mogel bi Vam še celo vrsto takih nasprotij in žalostnih zmot nasteti, da se kdo pač katoličana imenuje, po katoliško pa vendar ne živi! Temu nasproti pa je treba vedeti, da bodisi katerega stanú hočeš, ostaneš še vendar kristijan in postavam krščansko-katoliške cerkve podložen. Bodisi uradnik, profesor, učitelj, vojak, trgovec, rokodelec, kmet ali delavec, vendar si najprej še katoličan, in kakor si zavezan, dolžnosti svojega stanú izvrševati, tako moraš tudi spolnovati zahteve tvoje zveličanske vere, h kateri se spoznaváš! (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. julija.

Notranje dežele.

Katoliškega shoda v Lincu udeležite se tudi kardinal-nadškof dr. Gruša in škof dr. Binder, kakor poroča dunajski „Vaterland“.

C. in kr. ljudske šole. Vojno ministerstvo je v več krajih, kjer ni nemških ljudskih šol, osnovalo c. in kr. ljudske šole, bajó za častniške otroke. Sem ter tja pa tudi drugi otroci hodijo v take šole in zatorej so té šole v gotovi meri ponemčevalnice. Poljski list „Nowa Reforma“ pa piše sedaj, da te šole nemajo zakonite podlage. Nekateri poljski poslanci bodo bajó zaradi teh šol interpelovali v delegaciji.

Ogersko. Rumunska spomenica se je vrnila voditelju deputacije na Dunaj, Ratu, potom županjskega urada. Ogerska vlada je torej prepredila, da se spomenica ni vročila vladarju.

Vnanje države.

Bolgarija. Kakor včerajšnji telegram iz Sofije poroča, so usmrtili Svetoslava Milarova, Konstantina Popova, Tomaža Georgjeva in Aleksandra Karagülova, katere je bilo sodišče obsodilo na smrt. Vsi trije so pravoslavne vere in še mladi. Najstarejši je bil Milarov, ki ima 42, najmlajši pa Popov s 25 leti. Georgjev in Karagülov sta pa imela po 34 let. Vsi štirje bili so obešeni na dvorišču Črne Džamije v Sofiji. Kazen je ostra, ali poštovati je treba čudne razmere v Bolgariji. Rusija dela z denarjem, da bi napravila nered. Vedno se dobe ljudje, ki so za denar pripravljeni za vse prekucije. Le smrtna kazn jih more odvračati od izdajstva domovine. Pri vseh lepih lastnostih, ki jih ima bolgarski narod, ima to napako, da je grozno pohlepen po denarju. To ve Rusija in zatorej deluje s podkupovanjem.

Bolgarija in Rusija. „Svoboda“ nadaljuje priobčevanje diplomatskih dokumentov. V poslednji številki objavljeno je pismo poslanika Hitrova ruskemu ministerstvu vnanjih stvari, v katerem naznanja, da sta v Bukarešt prišla Dragan Cankov in Peter Stančev s pooblastili vseh opozicijskih strank, da se pogajajo o odstranjenju kneza. Tudi revolucionarni odbor v Sofiji s Panico in mestnim poveljnikom Kisovom jo zadovoljen. Cankovu in Stančevu je on dal 10.000 frankov, pa še zahtevata denarja. Odgovor na to pismo je bil kratak. Ukazalo se je poslanstvu v Beligrad, poslati 50.000 frankov za Cankova. „Svoboda“ obeta, da priobči še več zanimivih spisov. Ruski listi seveda oporekajo

pristnosti teh dokumentov, ali jim je malo verjeti, ker je vendar le predobro znano, da Rusija ni šla nikdar na roke, da bi se prijel zarotniki proti bolgarskemu knezu ali pa morilec bolgarskih državnikov. Iz tega pač smemo sklepati, da so Rusiji ta zločinstva bila po volji. Dognano je, da je rusko zastopstvo v Carigradu celó pomagalo morilecem Vulkovičevim v Rusijo.

Nemčija. Še vedno ni gotovo, da bi bila razstava v Berlinu. Saksonska vlada se je izrekla proti temu, da bi se razstava podržavila. S tem je pa sploh razstava prišla v nevarnost.

Norvegija. Ker konservativci neso hoteli prevzeti vlado, sta se obe večji stranki v zbornici sporazumeli, da naj ostane dosedanja vlada in se vprašanje ob osnovi norveških konzulatov še za nekaj časa odloži. Kralj je bil seveda s tem zadovoljen.

Tonking. Vojaške operacije v Tonkingu so se morale ustaviti zaradi silne vročine. Šele v oktobru ali v novembru se zopet začne. Sploh so pa dosedanjí vspehi proti roparjem po suhem bili jako majhni.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. julija.

(Letni občni zbor duhovskega podpornega društva) vršil se je danes ob 10. uri v knezoškofovski palači. Zbora se je udeležilo nad 40 društvenikov. Poročili blagajnikovo in tajnikovo sta bili pohvalno vsprejeti in potrjeni. V odbor so izvoljeni: Dr. A. Čebašek, predsednik, Andr. Zamejec, predsed. namestnik; odborniki so: Jan. Flis, L. Jeran, Mat. Kožuh, dr. J. Lesar, Fr. Povše, Jan. Rozman, Jos. Šiška, Anton Zupančič; odbornikov namestniki: Z. Bohinec, A. Kalan, K. Klun, Ant. Kržič, J. Potočnik. — Precej za duhovskim podpornim društvom je zborovalo katoliško tiskovno društvo. Predsednik prof. Ant. Zupančič pozdravil je društvenike ter omenjal, koliko lepih uspehov da je tiskovno društvo doseglo uprav v minolem poslovnem letu, ker si je zgradilo novo poslopje za tiskarno ter v mnogem vredilo in pomnožilo tudi notranjo opravo. Društveni tajnik prof. dr. Jos. Lesar je na to obširno in natanko poročal o društvenem delovanju, katero se sme imenovati prav povoljno. — Prevzvišeni gosp. knezoškof so kot pokrovitelj društva navzoče, zlasti odbornike zahvaljevali za njih velik trud in znano požrtvovalnost, poudarjali so važnost krščanskega tiska zlasti v sedanjem času ter izrazili svoje veselje nad tem, da je zlasti v preteklem letu storilo tiskovno društvo tako važen in pomenljiv korak ter priredilo si lastno poslopje za tiskarno. Naposléd so prevzvišeni podelili vsem navzočim na prošnjo gosp. predsednika višjepastirski blagoslov, kot zastavo pomoči Gospodove, ki naj vsikdar spremlja kat. tiskovnega društva nesebično in uspešno delovanje za versko-nravni in gospodarski prospek katoliških Slovencev.

(Tretji notar v Celju.) Celjski Nemci so prosili, da se osnuje tretji notarijat v Celju, ker sta sedanja dva notarja Slovenca. Nemški prošnji se bode bajé v kratkem ustreglo in se imenoval tretji notar. Ta prošnja celjskih Nemcev izvira le iz nasprotstva do Slovencev. Slovenska notarja napravljata slovenska in nemška pisma, kakor zahtevajo stranke. Nemci torej v svojih pravicah niso za las prikrašteni. Nemški notar je torej popolnoma odveč. Sicer pa moramo po narodni enakopravnosti Slovenci zahtevati, da se bode tudi pri tretjem notarskem mestu gledalo na znanje slovenskega jezika. Če morata slovenska notarja tudi nemški uradovati, zakaj bi nemški slovenski ne. Sicer se pa pri imenovanju notarjev in uradnikov, kakor Nemci trdijo, mora pred vsem gledati na sposobnost, ne pa na narodnost. K sposobnosti pa gotovo spada tudi jezikovno znanje. Vsak celjski notar bode nastavljen za ves tamošnji sodnji okraj, torej se mej kvalifikacija ne sme delati nobena razlika.

(Promocija.) Na graškem vseučilišču bil je te dni dr. modroslovja, g. Viktor Skodler iz Ljubljane, promoviran doktorjem prava.

(Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Od 17. do 23. t. m. je bilo rojenih 17, umrlo je tudi 17 oseb. Za legarjem sta umrla dva (v bolnici), 4 so umrli za jetiko, 13 pa za drugimi boleznimi. Mej umrlimi so trije tuji in trije pa v zavodih.

(Tombola kmetijske podružnice v Zagorju.) Iz Zagorja ob Savi se nam poroča dné 26. julija: V nedeljo 24. t. m. je priredila tukajšnja kmetijska podružnica pod vodstvom pred. g. župnika Jakoba Grossa javno tombolo. Vreme je bilo ugodno in zato je bila udeležba obilna. Posebno ponosna sme

biti podružnica, da se je zbralo veliko najodličnejšega občinstva topliško-zagorskega in nekaj topličarjev iz bližnjih toplic na Mediji (Galleneg). Dobitki so bili lepi, katere so darovali požrtvovalni prijatelji kmetijske družbe. Dnó 28. avgusta bode priredila ista podružnica drugo tombolo na Mediji, v topliški restavraciji, pri kateri bode govoril tudi tajnik glavne družbe g. G. Pirc.

(Ljubljanski občinski svet.) [Konec.] Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis poroča za policijski odsek o dopisu c. kr. deželnega zdravstvenega sveta naj bi se iz zdravstvenih ozirov prepovedali vleki (pometi) pri ženskih oblačilih. Po vlekih zatrosijo najnečednejše stvari v stanovanja in širijo se infekcijske bolezni. Predlog dr. pl. Valente ima, kakor ga je stavil v c. kr. deželnem zdravstvenem svetu, gotovo trdno podlago, a vendar misli poročevalec, da bi se proti ženstvu ne postopalo drakonično s prepovedjo, temveč naj bi se potom časnikov obrnil mestni magistrat do ženstva ljubljanskega, naj opusti vleke na svojih oblekah. V tem smislu nasvetuje resolucijo, ki se naj naznani deželni vladi. Mestni odbornik vitez Zitterer pozdravlja nasvet vladnega svetnika dr. pl. Valente in je mnenja, naj bi se za vleke določilo 4 gld. davka na leto. Nasvet v tem smislu se s 6 glasovi proti 10 odkloni, sprejme pa resolucija dr. viteza Bleiweisa. Odbornik Klein pri-lično opomni na nečednosti nekaterih dvorišč, ker bi bila sedaj, ko se v Rusiji širi kolera, največja snaznost potrebna. Župan Grasselli odgovori, da se drugi dan snide mestni zdravstveni svet in bode v tej zadevi ukrepal. — Za šolski odsek poroča odbornik Šubie o mestnih otroških vrtcih. Nasvetuje, da se opusti šolski vrt v Poljskih ulicah, poišče mestni magistrat primerne prostore kje v Gradišču ter razpiše mesto šolske vrtnarice na mesto umrle gosposodičine Podobnik. Na Poljanah pa naj šolski vrtec ostane. Dr. vitez Bleiweis podpira te predloge, ki pri glasovanju tudi obveljajo. — V imenu odseka za olepšavo mesta poroča mestni odbornik Šubie o dopisu deželnega odbora kranjskega gledé razsvetljave in uravnave prostora pred novim deželnim gledališčem in nasvetuje, naj se želji deželnega odbora za napravo 6 novih lepih kandelabrov ne ustreže, ker bi to preveč stalo in je mesto vže dovelj denarja žrtvovalo za gradnjo gledališča, park se pa pač napravi pred gledališčem, kakor ga je načrtal mestni vrtnar, a le proti temu, da se prostor pred deželnim gledališčem proglasi po deželnem zboru kot javni prostor, ako pa se ta sklep ne izvrši, moral bi deželni odbor povrniti mestni blagajnici vse stroške za park. Mestni odbornik Hraskey je mnenja, da mora mesto skrbeti za razsvetljavo javnih prostorov in to bode prostor pred gledališčem, vsaj sklene naj se, da se dovoli svota, kolikor bi veljalo 6 navadnih kandelabrov. Ta predlog se sprejme. K drugemu predlogu, da se napravi park pred deželnim gledališčem, opomni dr. Stare, da se ima napraviti z navedenim pogojem le do ograje okolu deželnega gledališča. Ta predlog obvelja. Mestni inženier Hanuš poroča za vodovodno upraviteljstvo glede oddaje vode za deželno gledališče. Isti nasvetuje, da se vzida 10 malih vodomero, ki veljajo na leto 144 gld., voda pa naj se oddaja brezplačno, dokler se ne trati ž njo, drugače se zahteva plačilo. Vodomeri pa naj se znižajo na leto za 100 gld. Odbornik vitez Zitterer se protivi tem predlogom. Mestni zbor je sklenil, da se voda za znižano ceno oddá le dobrodušnim zavodom, tudi ni treba znižati letne cene za vodomere. Pri glasovanju pa se sprejmó odsekovi predlogi. Odbornik vitez Zitterer vpraša župana, zakaj se plačilni roki davščin od hiš doslej še niso vravnali po novih plačilnih in odpovednih rokih za stanovanja? Župan Grasselli odgovori, da se je dotična prošnja izročila finančnemu ravnateljstvu že pred dvema letoma in letos vsled pritožb mnogih hišnikov se je pred tremi meseci ponovila, a finančno ravnateljstvo je doslej še ni rešilo. Potem se prične tajna seja.

(Ljudska šola v Cerknici) objavila je svoje letno poročilo, kateri je založil krajni šolski svet v Cerknici, tiskal pa R. Šeber v Postojni. Iz poročila je razvidno, da je v minolem šolskem letu obiskovalo šolo 626 otrok, ki so splošno s prav dobrim vspehom završili svoje nauke. Poročilo ratančno poroča o šolski kroniki, zahvalno omenja dobrotnikov šoli.

(Občinske volitve v Žireh.) Poroča se nam: Zadnje volitve za občinski svet bile so v Žireh zelo viharne. Pritožb in ugovorov ni bilo ne konca ne kraja. Zato se je zelo zavlekla volitev županova.

Dne 21. t. m. je vendar po odbitih ugovorih prišla na vrsto tudi ta volitev. Za župana je izvoljen Anton Sedej, posestnik z Nove vasi, svetovalec so: Franc Jurca iz Loga, Jurij Mlinar iz Veršnika in France Lengov iz Zirov.

(Iz Vodice) se nam poroča, da je dné 17. t. m. blagoslovil oudi mil. g. prošt dr. Anton Jarc lično kapelo, katero je pohvalno izvršil kamenar-mojster g. Alojzij Vodnik in novo prekrasno podobo lurske Matere Božje. Slavnosti primeren, lep govor je govoril cerkljanski kapelan g. Fr. Krek. Cerkvene te slavnosti udeležila se je ogromna množica pobožnega ljudstva. Nova lurska kapela v Vodica h je nov dokaz vsestranske skrbnosti in marljivosti domačega čast. gosp. župnika Sim. Žužeka ter gorečnosti in vernosti vodiških vrlih faranov.

(Onečastenje nedelj.) S Štajerskega se nam piše: Delavci na železnici Poljčane-Konjice delajo tudi ob nedeljah, če tudi je do otvorjenja te železnice še tri mesece časa. Ljudje se nad tem močno spodbikujejo. Vprašamo torej, vedó li gradbena podjetje in pristojni uradi za to onečastenje nedelj?

(Umrli) je v Frajhamu na Štajerskem 76-letni posestnik Fran Divjak, ki je bil več let župan, načelnik okrajnega šolskega sveta, krajni šolski nadzornik in ubožni oče. Bil je odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem s krono. Bil je v vsakem oziru mož-poštenjak. Počivaj v miru!

(Strelna) je udarila v soboto v vincarijo posestnika Ploja v Št. Lenartu v Slovenskih Goricah, poslopje užgala, ubila jedno žensko in jednega šest-najstmesčnega otroka.

(Povodenj.) Veliko škode je napravila Drava na Štajerskem. Že 18 let ni tako narasla, kakor zadnjič. Velik del doline je popolnoma poplavlila. Mej Lazami in Lesičjo vasjo je bila tudi okrajna cesta pod vodo. Poškodovana je voda precéj tudi ozkotirno železnico Poljčane-Konjice, ki je ravno sedaj v delu.

(Letina.) Po poslednjih poročilih c. kr. kmetijskega ministerstva je žito v več krajih poleglo zaradi hudih nalivov, tudi se že na žitu kaže rja. Rž je večidel majhna, kar se pa zrna tiče, bode pridelek sreden. Pšenice se je več pridelalo, nego rži. Za pšenico je bila letošnja letina skoro v vseh deželah dobra. Tudi ječmena se je dosti pridelalo. Oves tudi precej dobro kaže, ali vendar nekoliko slabše nego ječmen. Turšica se je dobro razvila in pričakovati je obilnega pridelka. Sočivje kaže sploh dobro, izimši Kranjsko, Bukovino in Istre, od koder je ministerstvo dobilo neugodna poročila. Krompir lepo kaže in tudi bolezen se dosedaj na njem ni dosti pokazala. Pese bode tudi splošno precej, ali v nekaterih krajih je pa vendar slaba. Sena se je dosti nakosilo, le dež je oviral spravljanje. Otava lepo kaže. Po planinah ima živina dosti paše. Lan kaže z malimi izjemami dobro, ravno tako tudi hmelj. O hmelju je ministerstvo dobilo posebno ugodna poročila s Štajerskega in Moravskega, manj ugodna pa iz Galicije, kjer so nasade v več krajih poškodovali viharji. Vina bode dosti. Le na Kranjskem trta ni prav dobro cvela. Na Kranjskem in v južnih krajih se strupena rosa ni dosti pokazala, pač se je pa prikazala na Srednjem Štajerskem, kjer bode pridelek le sreden. Sida bode le na Tirolskem dosti, drugod pa le malo. V Istri in Dalmaciji bodo pa pridelali dosti laškega olja

Telegrami.

Dunaj, 28. julija. Taaffe je danes odpotoval k cesarju v Išč.

Reka, 27. julija. Kneginja črnogorska je s prestolonaslednikom Danilom semkaj prišla in sta takoj šla na črnogorski parnik Jaroslav, ki je tukaj zasidran.

Katanija, 27. julija. Aetna jako močno bluje. Debelo kamenje, pepel in pesek bruha v zrak. Bobnenje je tako močno, da okna ropotajo. Lava se vedno močneje izliva.

Potsdam, 28. julija. Cesar je večeraj zvečer se semkaj pripeljal.

Kristijanija, 27. julija. V Sarporgu je v najlepšem delu mesta pogorelo kacih trideset hiš. Škode je pol milijona kron.

London, 28. julija. Po poročilih iz Feza bo maročanski sultan poprosil ruskega carja, da imenuje ruskega konzula za Maroko, da bode pri prijateljstvu mej Francijo in Rusijo potem maročanska država bolj nezavisna od drugih vlastij.

Žensko učiteljske v Mariboru.

Začetkom šolskega leta 1892/93 otvori se na privatnem ženskem učiteljsku pri šolskih sestrah v Mariboru

tečaj I., II. in IV. in tečaj za ženska ročna dela.

Več pové predstojništvo.

345 1

Zaloga Karola Gjani-ja ume-
telnih vezenin in tkanin

Fellinger

in
Hassinger

Dunaj, I., Seilergasse 10,
Göttweigerhof,

priloga viš. duhovščini
cerkvene zastave, bal-
dahine, kazule, dalma-
tike, pluvijale, veta,
monstrance, kelhe,
kadilnice, altarske
svetilnice, svete kipe,
križeva pota, božje
grobe, steklene in bro-
naste cerkvene le-
stence v vseh oblikah in
slogih. Paramenti pošljejo
se na zahtevanje na ogled.
Skoro stoletni obtoji naše
trdke, ki je na dobrem glasu,
jamči za njeno solidnost.
Ilustrovani ceniki zastoj
in poštne prosto. 60 20-19

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	735.7	11.0	brezv.	megla	0.00
27. 3. u. pop.	736.0	24.1	sl. zapad	jasno	
9. u. zveč.	735.8	18.2	brezv.	"	

Srednja temperatura 17.8°, za 1.8° pod normalom

344 1

Bratje in sestra Hinterlechner naznanjajo
v svojem in imenu sorodnikov tužno vest, da je gospod
Bog njih ljubljeno sestro

ANO,

zasebnico,

danes, dne 27. julija, ob 4. uri popoldne, staro 40 let,
po več let trajajoči mučni bolezní po sprejemu tolažil
svete vere k sebi poklical.

Truplo drage ranjke bode v petek, dne 29. julija,
ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Gradišče št. 12
preneseno k sv. Krištofu in ondi k počitku položeno.
Sv. maše zadušnice se bodo brale v frančiškanski
cerkvi.

Blaga ranjka se priporoča v molitev in blag
spomin.

V Ljubljani, dne 27. julija 1892.

Mesto družih naznanil.

25. julija. Ludovik Vertačnik, delavčev sin, 11 mesecev,
Dunajska cesta 35, božjast.

26. julija. Marija Pribovič, čerlarjeva hči, 12 dni,
Florjanske ulice 31, čelustni krč. — Antonija Janežič, del-
čeva hči, 14 mesecev, Kolesijske ulice 2, božjast.

V bolnišnici:

24. julija. Janez Dimnik, hlapec, 51 let, oedema cerebri.

25. julija. Anton Spik, delavec, 32 let, legar.

Tuči.

26. julija.

Pri **Maticu**: Hafner, Sečanski, Paschka, trgovci, z
Dunaja. — Funk, potovalec, iz Gradea. — Bučar iz Kamnika.
— Pavlovič, višji nadzornik, iz Zagreba. — Gautsch s hčerjo
iz Lipe. — Obreza, posestnik, z Vrhnike. — Purman s sinom
in hčerjo iz Budimpešte. — Kirsch, zasebnik, soprogo, iz Ce-
loveca. — Khern, trgovec, iz Linca. — Strassnow, trgovec, iz
Prage.

Pri **Storu**: Hausner, zasebnik; dr. Janowitz, okrajni
zdravnik, s soprogo, iz Trsta. — dr. pl. Thaloezy; dr. Drozda,
primarij; Neuroth, zasebnik; Taussig, Seiber, Eichholzer, tr-
govci; Berkowitz, potovalec, z Dunaja. — Cotelj iz Kanfanara.
— Salomon s soprogo iz Pulja. — Brezinšek iz Huma. —
Hudovernig, notar, iz Kostanjevice. — Knifla, župnik v pok.,
iz Gorice. — Reichard iz Dornbirn-a. — dr. DeFranceschi iz
Gradea. — Grünwald, Szalonak, Hauffe, trgovci, iz Draždan.
— Farkaš, trgovec, iz Krapine. — Tomšič iz Ilir. Bistrice. —
Sliber iz Dupelj.

Pri **Južnem kolodvoru**: Wran, uradnik; Modam,
potovalec; Schimatschek, profesor, s soprogo, z Dunaja. —
Wallner iz Maribora. — Schutz, profesor, iz Novega Jičina.
Wenzel iz Brna.

Pri **avstrijskem caru**: Reberšek iz Trojane. — Rovšek
iz Moravč.

Pri **bavarskem dvoru**: Pogner, medicincev, z Dunaja.
— Hoge iz Gradea.

Proti boleznim v **vratu, kataru, hripavosti, kašlju**,
posebno otrok, proti **zaslizenju**, boleznim v **želodcu**, na
ledylicah in **mehurju** se najbolj priporoča 328 6-3

koroški rimski vrec,

najboljša namizna voda, — čista alkalična
planinska kislá voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. SUPAN-u.

Poletno stanovanje

se oddá v **Kamni Gorici na Gorenjskem**,
in sicer dve sobi, tri postelje in vsa kuhinjska
opra.

Več pové uredništvo „Slovenca“. 343 3-2

Št. 15.042.

Razglas.

337 3-2

Od občinskega sveta ljubljanskega mesta

ustanovljeni štipendij

letnih 250 gld. za obiskovanje obrtne šole v Gradcu se za
dóbo 2 let — od prihodnjega šolskega leta počenši — v podeljenje razpisuje.

Pravico do tega štipendija imajo učenci, ki so dovršili z dobrim vspehom
tukajšnjo obrtno pripravnico, tudi če so samo slovenskega jezika zmožni.

Prednost pa imajo oni učenci, ki so v Ljubljano pristojni.

Prošnje, katerim je priložiti krstni list, domovnice in pa šolsko spri-
čevalo, vložé naj se pri mestnem magistratu

do 15. avgusta t. l.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
19. dne julija 1892.

Razglas.

341 3-3

Zaradi oddaje

stavbe novega okrajnega mostu čez Savo

med Smlednikom in Sbiljami na okrajni cesti Loka-(Medvode)-
Kamnik vršila se bode

dne 16. avgusta t. l. dopoldne ob 10. uri

javna dražba v občinski pisarni v Kranju in pri tej priliki izklicalo:

1. Stavba lesenega mostu z obrežnimi zidovi za 13.000 gld.
2. Preložitev obestranskih cest za 5.000 „

Vabijo se k tej dražbi vsi podjetniki z dostavkom, da ima vsakdo pred
ustno obravnavo vročiti načelniku komisije 5% varščine v znesku 900 gld.

Dotični načrti in pogoji, kakor tudi vsa druga sredstva ležijo podjetniku
na razpolaganje v ogled v občinski pisarni v Kranju ob navadnih
uradnih urah.

Cestni odbor v Kranju,

dne 25. julija 1892.

Dunajska borza.

Dne 28. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 85 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 45 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 95 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 60 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	993 „ — „
Kred. tne akcije, 160 gld.	312 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 60 „
Napoleonondor (20 fr.)	9 „ 50 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 52 1/2 „

Dne 27. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 60 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 45 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 20 „
Kreditne srečke, 100 gld.	191 „ 25 „
St. Genois srečka 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ 15 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	61 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	— „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 „ 70 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2805	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 „ 20 „
Papirni rubelj	1 „ 19 1/2 „
Laških lir 100	45 „ 85 „

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in predajajo v kurnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečno
banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.

1860. leta promese

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in kolek 50 kr.

Glavni dobiček 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje že dne 1. avgusta!